

Як реп'яшок світ побачив

Юрій Ярмиш

Малий цікавий Реп'яшок ріс на пустирі за будинком. Ніхто туди ніколи не приходив, бо там і злої Кропиви повно було, й густих Лопухів, і каміння гостре лежало.

І Реп'яшкові сумно було. Ні з ким навіть словом перемовитись. Сякі-такі новини почути.

Реп'яшок питався в Кропиви, яка найбільше від усіх привертала до себе увагу і коли що – безжально кололася:

– Шановна Кропиво, що чути, що нового в світі?

Зла Кропива нервувала:

– Ну, чого пристаєш, ніби справжній Реп'ях? Які в нас новини? Навіть вжалити нікого!

Тож коли на пустир завітав веселий Рудий

Пес, що був до всього цікавий, Реп'яшок, не роздумуючи, вчепився йому у хвіст.

Гей, скільки цікавого одразу побачив Реп'яшок! Стільки вулиць, завулків і навіть одну площу!

Сидячи у Рудого Пса на хвості, Реп'яшок ганявся за кішкою, тікав від тролейбуса і, нарешті, помчав на шкільне футбольне поле, де хлоп'ята ганяли м'яча.

Там Реп'яшків Рудий Пес побачив свого чорного колегу, і вони почали знайомитися.

– А я сьогодні потрощив цілу купу смачних кісток, – похвалився Чорний Пес.

– Хе, а мене запрошують у кольоровому кіно зніматися, – я ж он який рудий!

– Зате в мене на хвості Реп'ях більший од твого!

Рудий Пес глянув на хвіст свого колеги, потім на свій – ні, не збрехав Чорний Пес!

Реп'яшок, що сидів на хвості у Рудого Пса, захвилювався:

– Я вже не малий! – крикнув він.

Але Рудий Пес не почув його тоненького голоска. Він підбіг до школярика, що грав за воротаря, потерся йому ззаду хвостом об штани, і Реп'яшкові нічого не залишилося, як перейти до нового господаря.

Адже навіщо нав'язуватися, коли тебе вважають зайвим...

Задзеленчав дзвоник. Школярик підтягнув штанці й помчав до школи.

І Реп'яшок потрапив на урок. Тут було ще цікавіше. Школярик ні хвилини не міг всидіти спокійно за партою. Він дав щигля школярикові, що сидів позаду, і миттю дістав здачі.

Потім став штовхати ногами свого сусіда, так Щ° ?ЄП яшок ледь не зачепився за його штани.

Але тут учитель сказав:

– Миколо, чого це ти весь час крутишся? Мабуть, добре урок знаєш, відповідати хочеш? Тож виходь до дошки!

І Реп'яшок опинився біля дошки.

Вчитель запропонував:

– Розкажи нам, Миколо, що ти знаєш про Африку?

Микола довго мовчав, набирав більше повітря в легені.

"Певне, хоче якнайкраще відповісти", – вирішив Реп'яшок. А Микола сказав:

– Там живуть білі ведмеді!

Ой, як реготав увесь клас!

Реп'яшок не знав, у чім справа, але подумав: "Добре, що я ззаду до штанів причепився. Все ж таки не з мене сміються!"

А вдома школярикова мама дала доброго прочухана синові і за двійку, й за брудний одяг.

– Лишенько мое! – бідкалась мама. – Воно ще й у реп'яхах. Знов десь байдикувало!

– Я не байдикував, а займався своїми справами! – пручався син.

А Реп'яшок образився: "Хіба це погано – бути Реп'яхом?"

Але він не встиг навіть як слід заперечити, бо мама зняла його із штанів і хотіла викинути, – як тут задзвонив телефон. Мама машинально поклала Реп'яшок на стіл та й забула про нього.

Ввечері Реп'яшок дивився телевизор. Він бачив футбол, концерт, а з передачі "На добраніч, діти!" дізнався, що білі ведмеді живуть не в Африці, а на холодній Півночі...

Вранці школяриків тато на хвилину присів до столу, взяв якісь папери, і Реп'яшок вчепився йому у піджак.

"Цей піджак личить мені, – вирішив він. – Ми одного кольору, і я майже непомітний на ньому!"

Того дня Реп'яшок був на роботі в конторі. При ньому підписували папери.

Він чув багато телефонних розмов про різні справи і навіть відвідав три засідання! А ввечері мама сплеснула руками:

– Ой, лишенько мені! Де тільки мої чоловіки бувають! Вчора син, а сьогодні чоловік у реп'яхах!

Але тато заперечив:

– Я не байдикував, а займався своїми справами!

Однак мама не стала слухати татові виправдовування.

Зняла Реп'яшка з піджака і викинула його геть через вікно – аж у бур'яни.

Ще летячи у повітрі, Реп'яшок побачив знайомий пустир – Лопухи, Кропиву, каміння і того ж самого Рудого Пса.

Та хіба Реп'яшку цікаво було б на старому місці?

"Ой, – замерло серце у Реп'яшка, – невже мені доведеться знов слухати набридлі сварки злої Кропиви з Лопухами й камінням?"

Та, на щастя, він упав на спину Рудого Пса. Пес вибіг за ворота й весело загавкав на новий автомобіль. Пригоди Реп'яшка продовжувались!